

Sygn. akt III Ca 782/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 lutego 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Danuta Pacześniowska (spr.)

Sędzia SO Danuta Morys - Woźniak

Sędzia SR (del.) Adam Dusza

Protokolant Kornelia Dziambor

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 26 lutego 2014 r. w Gliwicach

sprawy z powództwa (...) Spółki Akcyjnej (...) w W.

przeciwko R. K. i (...) Spółce Akcyjnej w W.

o zapłatę

na skutek apelacji powódki

od wyroku Sądu Rejonowego w Zabrze

z dnia 6 lutego 2013 r., sygn. akt I C 696/12

oddala apelację.

SSR (del.) Adam Dusza SSO Danuta Pacześniowska SSO Danuta Morys – Woźniak

UZASADNIENIE

Powódka domagała się od pozwanego 1.294,27 zł z ustawowymi odsetkami od wniesienia pozwu oraz zasądzenia kosztów procesu. Uzasadniając swoje żądanie wskazała, że 21 kwietnia 2009r. doszło do zalania lokalu nr (...) w budynku przy ul. (...) w Z.. Lokal był objęty ochroną ubezpieczeniową powódki, która przeprowadziła postępowanie likwidacyjne i wypłaciła właścicielom lokalu mieszkalnego odszkodowanie w wysokości 1.294,27 zł. Mieszkanie, z którego doszło do zalania lokalu nr (...) było objęte ochroną ubezpieczeniową (...) S.A. w W., który odmówił refundacji wypłaconego odszkodowania wskazując, że w czasie zaistnienia szkody lokal nr (...) był wynajmowany. Najemcą lokalu był pozwany R. K., który przeprowadzał remont mieszkania bez należytego zabezpieczenia przed możliwością zalania lokalu znajdującego się piętro niżej.

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym 9 maja 2012r. uwzględniono roszczenie powoda w całości.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwany R. K. wniósł o oddalenie powództwa. Wskazał, że sprawcą zalania był właściciel mieszkania J. M., na co przedłożył stosowne oświadczenie.

Pismem procesowym z 2 października 2012r. powód wniósł o wezwanie do udziału w sprawie (...) S.A. w W. wskazując, że postępowanie dowodowe wykazało, że sprawcą szkody był J. M. objęty ochroną ubezpieczeniową przez towarzystwo ubezpieczeniowe. Postanowieniem z 3 grudnia 2012r. wezwano (...) S.A. w W. do udziału w sprawie

W odpowiedzi na pozew (...) S.A. w W. wniosło o oddalenie powództwa i zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu wskazując na brak zawinonego działania. Ubezpieczyciel podkreślał, że w aktach szkody brak dokumentacji potwierdzającej, że do szkody doszło w wyniku działania ubezpieczonego, tj. J. M..

Zaskarżonym wyrokiem Sąd Rejonowy oddalił powództwo zasądzając od powoda na rzecz pozwanych R. K. i (...) S.A. w W. po 180 zł tytułem zwrotu kosztów procesu. Nadto Sąd nakazał pobrać od powoda na rzecz Skarbu Państwa 50,80 zł tytułem wydatków.

Rozstrzygnięcie zapadło przy ustaleniu, że 21 kwietnia 2009r. doszło do zalania mieszkania położonego w Z. przy ul. (...) nr (...). Lokal ten był objęty ochroną ubezpieczeniową świadczoną przez powódkę, która po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego wypłaciła uprawnionym 1.294,27 zł tytułem odszkodowania. Sąd ustalił, że lokal mieszkalny znajdujący się piętro wyżej o nr (...), będący własnością J. M., był wynajmowany pozwanemu R. K.. Mieszkanie było w tym czasie remontowane przez pozwanego. Do zalania doszło jednak podczas jego nieobecności, a przyczyną była nieuwaga właściciela J. M., który potrącił wiadro z wodą. Lokal mieszkalny, w którym doszło do rozlania wody był objęty w chwili zdarzenia ochroną ubezpieczeniową pozwanego (...) S.A. w W.. Polisa obejmowała szkody powstałe w związku z wykonywaniem czynności w życiu prywatnym lub posiadaniem mieniem. Sąd ustalił wysokość szkody poniesionej przez właścicieli zalanego mieszkania na kwotę 1.294,27 zł, oddalając w toku postępowania wnioski o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego sądowego na okoliczność ustalenia wysokości szkody z uwagi na brak sporu w tym zakresie.

Przyjmując powyższe ustalenia za podstawę faktyczną rozstrzygnięcia Sąd Rejonowy wskazując, że odpowiedzialność za szkodę wynikłą z zalania oparta jest na zasadzie winy, której pozwanemu R. K. nie można przypisać, oddalił wobec niego powództwo. W ocenie Sądu pierwszej instancji nie podlegało również uwzględnieniu powództwo skierowane przeciwko pozwanemu (...) S.A. w W.. Powód nie wykazał, że postanowienia umowy ubezpieczenia łączącego sprawcę szkody J. M. z pozwanym skutkowały odpowiedzialnością ubezpieczyciela. Sąd podkreślał, że do szkody doszło bez związku z wykonywaniem przez sprawcę szkody czynności w życiu prywatnym. Właściciel mieszkania wskutek nieuwagi, w okresie gdy nie dysponował mieszkaniem i doprowadził do powstania szkody nie w związku z własnymi czynnościami w życiu prywatnym, co wyłącza odpowiedzialność ubezpieczyciela. Sąd Rejonowy podkreślał, że ogólne warunki umów są dokumentem powszechnie dostępnym i w tym zakresie na pozwanym nie ciążył obowiązek ich przedstawienia. O kosztach procesu orzeczono po myśli art. 98 kpc stosunkowo je rozdzielając.

Apelację od powyższego wyroku wywiodła powódka zaskarżając wyrok w części, tj. co do punktu 1 w zakresie, w jakim oddalono powództwo wobec (...) S.A. oraz co do orzeczenia o kosztach. Zarzuciła naruszenie art. 227 kpc polegające na niezobowiązaniu pozwanego (...) S.A. w W. do złożenia ogólnych warunków ubezpieczenia (OWU), które mają zastosowanie do umowy ubezpieczenia OC łączącej pozwanego i właściciela lokalu nr (...) oraz pominięciu dowodu z tego dokumentu, mimo że przedmiotem tego dowodu był fakt mający dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy kluczowe znaczenie. Powódka wywodziła, że ogólne warunki umów zakładów ubezpieczeniowych nie są dokumentami ogólnie dostępnymi. Oryginał OWU, które mają znaczenie dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy znajduje się w posiadaniu pozwanego (...) S.A. w W. i tylko on może przedstawić go Sądowi. Tym samym złożenie przez powódkę wniosku o zobowiązanie pozwanego do przedłożenia OWU należało uznać za trafne i uzasadnione. Powódka zarzucała naruszenie art. 233 § 1 kpc przez przekroczenie zasad swobodnej oceny dowodów wobec uznania, że zachowanie J. M. nie mieściło się w zakresie ochrony ubezpieczeniowej udzielanej przez pozwanego (...) S.A. w W. w ramach umowy ubezpieczenia OC w życiu prywatnym. W ocenie skarżącej takiego wniosku nie można wysnuć na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego. Nadto powódka zarzuciła naruszenie art. 102 kpc przez jego niezastosowanie, czego skutkiem było zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego R. K. zwrotu kosztów procesu w sytuacji, gdy swoim zachowaniem polegającym na braku współpracy z powódką doprowadził do skierowania powództwa przeciwko niemu, a nie przeciwko faktycznemu sprawcy szkody. Powódka wywodziła, że zachodzą warunki do zastosowania wskazanego przepisu i odstąpienia od obciążania jej kosztami postępowania w tym zakresie z uwagi na niepowiadomienie jej na etapie postępowania likwidacyjnego przez pozwanego, że sprawcą szkody był właściciel mieszkania.

W oparciu o tak podniesione zarzuty powódka domagała się zmiany wyroku w zaskarżonej części i zasądzenia od pozwanego (...) S.A. w W. kwoty 1.294,27 zł z odsetkami od dnia wniesienia pozwu oraz kosztami postępowania za obie instancje. Ewentualnie wносиła o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania z pozostawieniem mu rozstrzygnięcia w przedmiocie kosztów postępowania apelacyjnego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja powódki nie zasługuje na uwzględnienie, gdyż zaskarżony wyrok należy uznać za trafny.

Sąd Okręgowy podziela i uznaje za swoje zarówno ustalenia faktyczne, jak i prawne poczynione przez Sąd pierwszej instancji, uznając, że nie ma potrzeby ich ponownego szczegółowego przytaczania. Ustalenia te bowiem znajdują oparcie w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym, które to dowody Sąd ten ocenił w granicach zakreślonych przepisem art. 233 § 1 kpc. Wbrew twierdzeniom powódki należało uznać, iż Sąd Rejonowy nie przekroczył granic swobodnej oceny dowodów.

Wnioski Sądu, co do faktów w sposób logiczny wynikają z treści przeprowadzonych w sprawie dowodów. Przede wszystkim należy zauważyć, że powódka nie postawiła skutecznie zarzutu naruszenia przez Sąd art. 233 § 1 kpc. Nie wykazała, iż Sąd Rejonowy uchybił zasadom logicznego rozumowania lub doświadczenia życiowego, gdy tylko takie uchybienia mogą być przeciwstawione uprawnieniu Sądu do dokonywania swobodnej oceny dowodów.

Podniesiony zarzut naruszenia art. 227 kc przez niezobowiązanie pozwanego (...) S.A. w W. do złożenia ogólnych warunków ubezpieczenia (OWU), które mają zastosowanie do umowy ubezpieczenia OC łączącej pozwanego i właściciela lokalu nr (...) oraz pominięciu dowodu z tego dokumentu, nie mógł odnieść spodziewanego skutku. Nie sposób bowiem zgodzić się ze skarżącym, że nie dysponował możliwością przedłożenia stosownych unormowań przyjętych u pozwanego (...) S.A. w W.. Powszechnie wiadomym jest, że ogólne warunki umów obowiązujące w poszczególnych typach umów ubezpieczeniowych publikowane są na stronach internetowych towarzystw ubezpieczeń w związku z możliwością zawierania umów ubezpieczenia drogą elektroniczną za pośrednictwem internetu. Ponadto są również dostępne dla każdego zainteresowanego w placówkach ubezpieczyciela. Z ich istoty wynika, że muszą być przedkładane klientowi przed podpisaniem umowy, tak by umożliwić mu zapoznanie się ze szczegółowymi unormowaniami zawieranej w przyszłości umowy. Co za tym idzie należy stwierdzić, że powódka miała możliwość uzyskania ogólnych warunków umowy ubezpieczenia od szkody powstałej w związku z wykonywaniem czynności w życiu prywatnym lub posiadanym mieniem, a tym samym weryfikacji zakresu wyłączeń odpowiedzialności pozwanego (...) S.A. w W..

Stosownie do przepisu art. 232 kpc na stronach cięży obowiązek przedstawienia dowodów dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Wskazany powyżej ciężar dowodu w znaczeniu formalnym uzupełnia ciężar dowodu w znaczeniu materialnym wyrażony w art. 6 kc, który nakłada na stronę obowiązek udowodnienia faktów, z których wywodzi ona skutki prawne. Jak wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z 7 listopada 2007r., (II CSK 293/07), ciężar udowodnienia faktu należy rozumieć z jednej strony jako obarczenie strony procesu obowiązkiem przekonania sądu dowodami o słuszności swoich twierdzeń, a z drugiej konsekwencjami poniesienia realizacji tego obowiązku, lub jego nieskuteczności. Tą konsekwencją jest zazwyczaj niekorzystny dla strony wynik procesu.

Zgłoszony w apelacji wniosek o dopuszczenie dowodu z ogólnych warunków ubezpieczenia mających zastosowanie do umowy ubezpieczenia łączącego J. M. z pozwanym (...) S.A. w W. Sąd Okręgowy oddalił na podstawie art. 381 kpc.

Reasumując, zaskarżony wyrok odpowiada prawu, a zarzuty powódki nie zasługiwały na uwzględnienie.

Podzielając zatem motywy, leżące u podstaw zaskarżonego orzeczenia, Sąd Okręgowy oddalił apelację jako nieznajującą usprawiedliwionych podstaw prawnych (art. 385 kpc).